

1.pôstna – Nahrávanie yt pre GES – Presne naopak

Božia milosť nech je s vami!

Marek 1:12 „A hneď vypudil Ho Duch na púšť. I bol na púšti 40 dní, satan Ho pokúšal, žil s divou zverou a anjeli Mu slúžili“.

Radi čítate? Každá kniha má svoj príbeh. Po prvých vetách si možno zvykneme predpovedať alebo vysnívať, kto sa do koho zaľúbi, kto koho zavraždil, ako to bude ďalej prebiehať. Keď už máme tieto predstavy, buď sme z knihy nadšení alebo sklamaní.

Slová, ktoré sme si teraz prečítali, nasledujú po nádhernej udalosti krstu Pána Ježiša. Úchvatnosť tej chvíle podtrhuje zostúpenie Ducha Svätého na Ježiša v podobe holubice, či Boží hlas z neba: „Ty si môj milovaný Syn, v Tebe mám zaľúbenie“. Po tejto ohromujúcej udalosti by sme čakali iné pokračovanie. **Ale to je typický Boh. Nekoná podľa typických ľudských predstáv, ale podľa svojej neočakávanej a všetkému normálnemu sa vymykajúcej vôle.**

A tak po slávnom krste prichádza frustrujúci zážitok púšte. Teda na prvý pohľad je tomu tak. Hneď, bez prípravy, bez času na rozhodnutie, vzápätí po Božom ústení z nebies, je Ježiš vedený do nehostinnej púšte. Na púšť? Mali by ísť oslavovať alebo sa pomodliť do chrámu, ale nie ísť na púšť. Čakali by sme, že Ho tam vyvedie diabol, aby si s Ním zmeral sily. Ale nie: Ježiša na púšť vypudil Duch Boží. Ježiš tam strávil určitý čas. Tiež by sme to nečakali. Načo tam bol 40 dní a nocí, veď porážku satana mohol vybaviť za pár minút. Ešte tu máme satanovu odvalu pokúšať Božieho Syna. On predsa vedel, proti komu tu stojí, ale aj tak skúšal Ježiša odvieť od Božieho plánu a poslušnosti. Ježiš tu žil s poľnou zverou. Chápali by sme keby tam bol možno s Mojžišom či Eliášom a s anjelmi, ktorí by Ho obskakovali. Ale poľná zver? Máme tu síce napísané, že anjeli Mu slúžili, ale z iného evanjelia vieme, že sa tak stalo až po pokúšaní, keď Ho satan opustil. Vtedy? Načo? Mali prísť skôr a posilniť Ho, pomôcť Mu, ukázať diablu, kto všetko za Ježišom stojí. No hovorím: na prvý pohľad úplne nezmyselný príbeh.

A predsa: tento príbeh v kontexte všetkého, čo vieme z Písma a čo aj my sami žijeme, dáva zmysel oveľa viac ako čokoľvek z toho, čo si my predstavujeme. Lepšie to ani pokračovať nemohlo.

Známy príbeh pokúšania Ježiša Krista na púšti nám pripomína, že:

Boh má iný časový harmonogram. My by sme chceli niečo skôr, On to dá neskôr a opačne. Ale Boh nikdy nemešká. Preto sme Ním vedení tak, vtedy a tam, kde by sme si to my ani nepredstavili. Pán je však úžasný plánovač a preto by sme sa mali spoliehať a dôverovať Jeho precíznemu načasovaniu, nie našim plánom.

Hoci my by sme najradšej žili v ružovej alebo rajskej záhrade, púšť je pre nás potrebná. Zážitok púšte je nenahraditeľným pre našu vieru, sebavedomie, pre naše rozhodnutia a plány. Viera potrebuje čas požehnania, ale aj čas skúšky, pocitu Božej neprítomnosti, nevypočuté modlitby, zranené srdcia. Lebo **bez púšte života by naša viera stagnovala a neskôr aj zomrela.** Púšť je totiž priestor, v ktorom máme poznať svoje obmedzené limity a Boha, ktorý nie je ničím limitovaný.

Duch Boží nás vedie do skúšok. Je to zvláštne, ale je to tak. Každý správny rodič raz svoje dieťa pustí z ruky a nechá ho, nech kráča samo, hoci s tou hrozbou, že môže spadnúť. My sme Božie deti, nie stroje. Pán Boh nám dal slobodnú vôľu a umožňuje nám rozhodnúť sa. Púšť a našu ruku, aby sme ukázali, čo sme sa naučili, akí sme, aká je naša viera. **To nie je sadistické vypudenie do trápenia, to je otcovská dôvera, ktorá umožňuje odísť, ale aj vrátiť sa** – spomeňte si na podobenstvo o márnoträtom synovi. Boh nám prejavuje dôveru, keď nás vedie na púšť.

Boj s vlastnými nedostatkami, s hriechom, s diablom, boj o vieru, dobro a večnosť, netrvá chvíľu. **Je to celoživotná záležitosť, v ktorej sa formuje naša osobnosť ako ľudí aj ako kresťanov.** To si vyžaduje určitý čas. Nechcime to urýchliť ani spomaliť. Pán Boh presne vie, koľko času kto z nás potrebuje na to, aby si prebojoval svoj osobný boj – či sa týka vyznania hriechov, odpustenia blížnemu, upokojenia sa pri smrti blížneho, či prijatia viery v Pána. Boh nám zhovieva, nemešká so zasľúbením, ale dáva nám čas. **Nesústredme sa na to koľko času máme, ale na to, ako ho využijeme.**

Na svojej životnej ceste, v púšti svojho života si samozrejme hľadáme nepriateľov. Ľudí, okolnosti, seba, Boha. No tým **najväčším nepriateľom je ten neviditeľný, ale mocný diabol,** ktorý sa prezlieka za anjela svetla a zväzda nás od dôvery a poslušnosti voči Pánovi. Útočí na naše telo, dušu a ducha a ponúka nám lákadlá, ktorým sa ťažko odoláva a to s jediným zámerom, aby sme viac mysleli na jedlo ako na Božie slovo, aby sme od Boha žiadali dôkazy Jeho lásky a aby sme sa podriadili a klaňali diablu. **Odolať mu môžeme jedine s Božím slovom v srdci a Ježišovým menom na perách.**

Polná zver, ktorá obklopuje Ježiša nám pripomína rajskú záhradu, v ktorej Adam žil medzi zvieratami a tiež **mesiášsku ríšu pokoja,** kde bude zver žiť spolu s domácimi zvieratami. Aj tam v pustatine je človek obklopený Božími zaslúbeniami a milosťou. Nikdy nie sme tak sami, že by pri nás nebol náš Boh. Keď sa nachádzame v nedobrovoľnom negatívnom stave svojho života, okolnosti nám berú nádej a dôveru v Božie slovo. Ale aj tam môžeme, máme zistiť, že to, čo Pán Boh povedal platí, že sa na to môžeme spoľahnúť a že **aj tam, v nehostinnosti života, je Hospodin prítomný so zaslúbením večného života.** Nehovorí o tom nikto iný, ako poľná zver, tie nemé tvory, ktoré však v sebe nesú znamenie Božieho stvoriteľského momentu.

Završením celého príbehu je Ježišovo víťazstvo, ktoré potvrdzuje **prítomnosť anjelov.** Anjeli sú tu symbolom, dôkazom Božej prítomnosti. Ježiš vytrval na ceste viery a preto smie dúfať, že Jeho Otec Ho neopustil, že Ho čaká. Ježiš prežíva niečo zo slov ap. Pavla: „Dobrý boj som bojoval, beh dokonal, vieru zachoval, teraz mi je pripravený veniec spravodlivosti, ktorý v onen deň dá Pán mne, ale aj všetkým, ktorí milovali Jeho zjavenie“ (2 Tim 4:8). „Kto vytrvá až do konca bude spasený“ – to sú slová, ktoré sú motivujúce aj pre nás. **Tam, v budúcnosti, nás čaká Pán Ježiš so svojimi anjeli a my budeme môcť byť s Ním, naveky,** v Jeho prítomnosti a v realite všetkých splnených zaslúbení.

Tak čo myslíte: mohol pokračovať lepšie príbeh krstu svätého? Nie je toto nádherné pokračovanie aj nášho príbehu spasenia? Zapamätajme si, že **hlad púšte sa dá prežiť. Ak sme sa predtým nasýtli prítomnosti a slávy nášho milujúceho Pána, ktorý sníma hriechy sveta.** Amen.

Modlitba: *Ďakujem Ti, Pane Ježiši, za všetko, čo si kvôli mne podstúpil, skúsil, prežil, čoho všetkého si sa vzdal. Ďakujem Ti za Tvoju pevnú vieru, oddanosť, poslušnosť a presvedčenie, ktoré nezlomilo ani pokúšanie na púšti ani smrť na kríži. Daj aj mne silu vytrvať v pokúšaní aj skúškach, pomôž mi spoliehať sa na Tvoje načasovanie, nezabúdať na Tvoje zaslúbenia a nestratiť dôveru, že Ty si zvíťazil nad diablom a ja môžem prijať požehnanie Tvojho víťazstva v sile, ktorú mi dávaš. Pomôž mi ostať pevnou v nádeji, že si prídeš svojich verných zobrať k sebe tam, kde kraluješ naveky požehnaný. Amen. Otče náš...*

Požehnanie: Ale náš Pán Ježiš Kristus a Boh, náš Otec, ktorý si nás zamiloval a dal nám večné potešenie a dobrú nádej milosti, kiež vám On sám potešuje srdcia a utvrdzuje ich v každom dobrom skutku a slove. Amen.

Čítaný text	Evanjelium	P 1	P 2	P 3	P 4	Ant	Poznámka
Jóel 2:12-13	J 1:29-34	85	93	83	116	25	Neopúšťaj ma